

Coafeta

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XV nr. 735

vineri 27 decembrie 1963

8 pagini 25 bani

A 16-a aniversare a Republicii

Instaurarea Republicii Populare Romine, la 30 Decembrie 1947, a fost un moment istoric de o deosebită semnificație în dezvoltarea noastră pe calea progresului și fericirii. S-a trecut de la etapa democratică la etapa socialistă a revoluției populare, de la o societate în mod strălucit că nu există altă cale pentru transformarea socialistă a societății decât cucerirea puterii politice de către proletariat în alianță cu țărăimea și ceilalți oameni ai muncii.

În cursul celor 16 ani de existență a republicii poporul român, prin Partidul Muncitoresc Român, a înfăptuit un program măreț de prefacere radicală a raporturilor de producție, de construire a economiei și suprastructurii socialiste. Au fost îndeplinite cu succes sarcinile fundamentale ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism, a fost favorizată și consolidată în mod decisiv înființarea și dezvoltarea învățămîntului socialist și, în prezent, se desfășoară munca pentru înfruntarea construcției socialiste.

În timp de peste 80 de ani monarhia a patronat politica reacționară a clasei burghezo-moșierești, a fost o frînă în calea înfăptuirii reformelor democratice, în calea luptei poporului pentru progres. Socialismul a eliberat pe oamenii muncii de la orașe și sate de sub jugul exploatării și asupririi, a înlăturat pentru todeauna șomajul și mizeria, a deschis maselor căile spre bunăstarea materială, spre știință și cultură. Superioritatea noii orînduiri s-a vădit în toate domeniile vieții poporului. Au fost lichidate antagonismele de clasă, societatea dezvoltându-se pe baza prieteniei și întrajutorării tovarășești între oameni liberi și egali în drepturi. A fost instaurat un nou tip de stat — condus de oamenii muncii în interesul lor, spre binele lor — o nouă democrație — democrația pentru popor — și-a creat o nouă cultură, legată prin mii de fire de masele de milioane ale celor ce muncesc. Triumful ideologiei marxist-leniniste, formarea conștiinței socialiste a maselor constituie rezultatul cel mai important al revoluției culturale desfășurate în acești ani sub conducerea partidului.

Cea de a 16-a aniversare a Republicii Populare Romine găsește poporul român în plină activitate creatoare pentru avîntul continuu al economiei, pentru înflorirea forțelor materiale și spirituale ale patriei socialiste. Mărețul program de dezvoltare economică și de ridicare a nivelului de trai al poporului, elaborat de Congresul al III-lea al partidului, perspectivele desăvîrșirii construcției socialiste au dat un puternic impuls inițiativei clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, care și-au mobilizat forțele în vederea îndeplinirii sarcinilor planului de șase ani.

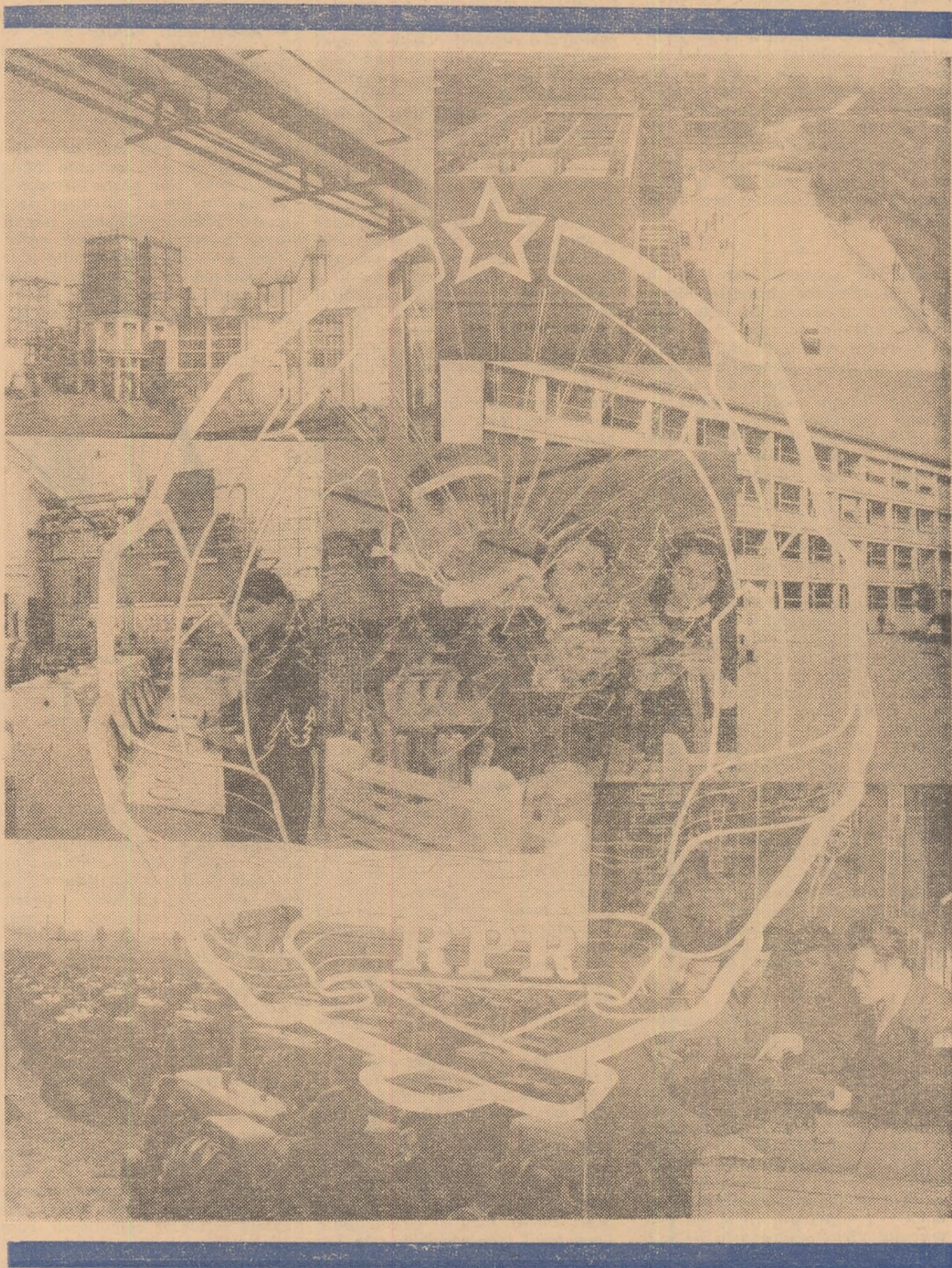
Oamenii muncii, sub conducerea partidului, își îndreaptă eforturile spre ceea ce este hotărîtor în mersul înainte al societății — dezvoltarea bazei tehnico-materiale prin continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste. În primii 4 ani ai șesenalului ritmul mediu anual de creștere a producției industriale reprezintă peste 15%, adică cu peste 2% mai mult decît procentul stabilit inițial. Sporurile de producție în ramurile hotărîtoare ale industriei — energia electrică, construcția de mașini, materiale de construcții, chimie — sînt superioare celor pe ansamblul industriei. Prin aceasta se confirmă convingător faptul că ritmul înalt de creștere a producției este o trăsătură caracteristică socialismului, un element al superiorității sale indiscutabile asupra capitalismului.

Crearea unei puternice baze industriale permite dezvoltarea intensă și multilaterală a agriculturii. Înzestrarea agriculturii cu mașini și utilaje a făcut posibilă creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale în întreaga perioadă a construcției socialiste la sate. În prezent, lucrătorii din agricultură sînt preocupați și muncesc cu hotărîre pentru consolidarea economică-organizatorică a gospodăriilor colective, îmbunătățirea permanentă a activității gospodăriilor agricole de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare, pentru sporirea continuă a producției agricole, pentru realizarea unui puternic avînt al întregii agriculturi.

Una din expresiile cele mai convingătoare ale revoluției culturale o constituie dezvoltarea învățămîntului de toate gradele în această țară care, pe vremea regimului burghezo-moșiereșc, se bucura de tristă faimă de a avea aproape 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți. Ca urmare a hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului s-a trecut la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani, extinzîndu-se astfel durata școlii de cultură generală la 12 ani. Lărgirea învățămîntului public, precum și cerința tot mai mare de specialiști în toate domeniile au determinat dezvoltarea continuă a învățămîntului universitar. În cele 95 de facultăți ale sale învățămîntul universitar și pedagogic pregătește de trei ori mai multe cadre didactice, cercetători etc. decît pregăteau cele 12 facultăți universitare existente în 1938 în România burghezo-moșierească.

Recunoscători pentru preluarea pe care Partidul Muncitoresc Român și statul socialist o acordă muncii creatoare a oamenilor de știință și cultură, intelectualității, profesorii și învățătorii, lucrătorii de pe tărîmul învățămîntului își aduc din plin contribuția la educarea tinerei generații chemate să făurească viitorul fericit al patriei noastre. Ei consideră o sarcină de cinste și de mare răspundere să dea țării elemente bine pregătite, culte, valoroase, capabile să ridice pe trepte tot mai înalte economia, știința, cultura socialistă. Pentru îndeplinirea acestei sarcini cadrele didactice studiază necontenit, însușindu-și cele mai noi cuceriri ale științei, aprofundîndu-și pregătirea marxist-leninistă, lărgindu-și cultura generală, dobîndind o pregătire pedagogică superioară.

Aniversarea republicii găsește poporul român strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român, muncind cu entuziasm pentru realizarea mărețelor obiective ale desăvîrșirii socialismului în patria noastră, pentru îndeplinirea îndatoririlor sale internaționaliste, pentru sporirea aportului său la lupta pentru apărarea păcii în lume.

Vacanța — cu darurile ei

Ca în fiecare an, vacanța de iarnă a sosit încărcată de bucurii, de surprize. Și parcă anume pentru ea, natura toată și-a schimbat decorul. Satele, orașele și-au pus veșmînt nou, țesut de o mină mălăstră cu mii de stelule albe, strălucitoare, de nea.

Din pragurile școlilor de la care își luau pentru scurt timp rămas bun, elevii mari și mici au primit-o cu brațele deschise, ca pe un oaspe îndrăgit, așteptat cu nerăbdare. Fiecare a jînt să-i împărtășească cu mîndrie roadele primului trimestru: carnetul cu note bune și foaile bune, cunoștințele noi dobîndite la toate obiectele, deprinderile noi de muncă, prietenii proaspăt legați.

Apoi, după ce a intrat pe deplin în drepturile sale, vacanța a început să împartă tuturor elevilor, cu dărnicie, darurile sale. Zeci și sute de daruri. Bucurii și surprize pregătite săptămîni de-a rîndul, cu pricepere și dragoste, de învățători și profesori, de instructorii superiori de pionieri, de sindicale, de toți cei care se îngrijesc de creșterea și educarea copiilor.

Am dorit și noi, chiar din primele zile de vacanță, să fim alături de copii, să vedem cum și le petrec.

★

Am fost prezenți mai întîi la întîlnirea pe care au avut-o elevii Capitalei cu poezia în dimineața primei zile de vacanță. Au venit în marea sală a Palatului R.P.R., să asculte actori frunți ai scenelor noastre interpretînd versurile celui mai îndrăgit poet — Mihail Eminescu. Erau aici sute și sute de elevi, însoțiți de profesorii lor. Cînd au răsunit primele versuri, în sală s-a lăsat o liniște deplină. Nici un zgomot, nici o șoaptă, nici un murmur. Toți ascultau vrăjiți versurile Scrisorii III. Le știau pe dinărar, le recitaseră ei înșiși de nenumărate ori. Acum, însă, le trăiau mai intens, vedeau parcă aievea totul: pe înțeleptul și neînfricatul Mircea, pe orgoliosul Baiazid, dramatica înfruntare dintre ei și scena de neuitat a bătăliei, în care eroica oaste a poporului luptă pentru cauza ei dreaptă. Cînd au fost rostite ultimele versuri, toată sala a izbucnit într-un ropot de aplauze nesfîrșite. Apoi, rînd pe rînd, de pe scenă s-au auzit alte și alte poezii: „Epigonii”, „Împărat și prolețar”, „Lucaferul”, „Floure albastră”, „Sara pe deal”.

Ceasurile dimineții au trecut pe nesimțite și peste scena marii săli s-a lăsat curînd cortina. Elevii au pornit spre casă recitînd și ei, în gînd, frînturi din minunatele versuri ascultate, care le-au oferit minunate clipe de deslătare.

★

Plecînd o dată cu ei, ne-am îndreptat spre Școala generală de 8 ani nr. 170 de unde urma să pornim, cu elevii și profesorii săi, la o manifestare deosebit de interesantă. De cîțiva ani la această școală s-a statornicit o tradiție: în fiecare vacanță de iarnă se organizează excursii în întreprinderi, unde au loc întîlniri cu muncitori evidențiați în producție. Elevii își amintesc, bunăoară, cu multă plăcere de vizitele făcute la uzinele „23 August”, „Semănătoarea”, „Grivița Roșie”, „Electronica”. Cîte lucruri minunate au văzut ei

în aceste uzine, ce impresie puternică le-au lăsat oamenii entuziaști, prietenoși pe care i-au cunoscut în uzine!

Acum, vizita pe care o fac are ca obiectiv uzinele „Autobuzul”. Ca de fiecare dată, oaspeții au fost primiți cu multă prietenie și dragoste. Fiecare din ei călătorise cu frumoasele troleibuze, autobuze și mașini construite la aceste uzine și se bucurau nespuse că au prilejul mult așteptat de a vedea cum se construiesc ele, de a-i cunoaște pe cei ce le făuresc.

Iată, au poposit într-o hală imensă unde, pe platforme uriașe, sînt așezate piese și secțiuni întregi de mașini. Pînă a ajunge aici, elevii au trecut prin alte hale unde au primit explicații amănunțite despre modul cum se construiesc la „Autobuzul” autobuzele, troleibuzele. Acum vîd cum se assemblează acestea. Vizitează apoi vopsitoria, secția de tapițerie, unde se face „toaleta” mașinilor.

Și iată-i, în sfîrșit, la clubul uzinei, sfînd de vorbă cu muncitorii evidențiași în producție. Aceștia le vorbesc cu bucurie, cu mîndrie despre rezultatele frumoase dobîndite în anul ce se încheie acum. Din mîinile muncitorilor au ieșit nenumărate mașini mari, puternice și frumoase, care vor împinzi orașele patriei. Un muncitor tînr le-a descris cu entuziasm frumusețea meseriei de strungar, le-a vorbit despre satisfacțiile nebănuite pe care i le dă munca în uzină. Un maestru vîrstnic le-a rovesit despre vremurile triste ale copilăriei și tineretii sale, cînd a simțit din greu crunta exploatare capitalistă, iar un altul le-a arătat, în cuvinte pline de căldură, că munca sa și a tovarășilor săi are drept scop să le asigure lor — copiilor, școlărilor — o viață fericită, plină de bucurii, un viitor luminos. Și elevii au înțeles mai bine, mai profund o serie de lucruri: că au datorită să răspundă așa cum se cuvine grijii ce le-o arată acești oameni, să le poarte toată dragostea, tot respectul cuvenit, să se străduiască să le semene. La rîndul lor, elevii au vorbit muncitorilor despre notele mari luate în trimestrul acesta, despre strădania de a fi cît mai disciplinași, mai silitori, despre dorința de a se pregăti temeinic, pentru a li și ei în stare, mai tîrziu, să lucreze cu rezultate cît mai bune în producție.

★

Pretutindeni pe meleagurile patriei vacanța aduce copiilor nenumărate clipe de deslătare. La ceasul cînd am ajuns noi acolo, școala medie din Costești, regiunea Argeș, era inundată de lumină. Din săliile de clasă, de pe cuboarele împodobite cu ghirlande de flori și serpentine multicolore, se revărsa o melodie plăcută și antrenantă de dans. Carnavalul pionierilor era în toi.

Dar cine sînt cei care dansează? Parcă nu sînt pionierii și elevii acestei școli, ci... stai, stai să-i privim mai bine. În colțul de colț parcă-i Domnul Goe. Da, da, el este. Il recunoaștem după taimoasa beretă de „marinel”. O necăjește chiar acum pe Scufița Roșie, pe care a invitat-o la dans. La cîțiva pași, într-o mantie strălucitoare, Lucaferul face plecaciuni în fața Cenușăresei. Făt-Frumos din lacrimă îi spune ceva hazliu Ilenei Cosinzene, iar greerele, cu chitara

la umăr, o caută supărat pe prietena sa furnica, ce i-a fost furată în timpul dansului.

Cele două săli în care se desfășoară carnavalul sînt, după cum se vede, pline de eroii poveștilor pe care le-au citit și le-au îndrăgit elevii: s-au desprins dintre file și au venit să petreacă aici la carnaval, în jurul pomului de iarnă.

Am aflat apoi că toate aceste costume au fost pregătite, sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor, cu mult timp înainte de vacanță, de către elevii și părinții acestora. Și astfel la carnavalul pionierii nu numai că s-au distrat, că au primit cu bucurie darurile din pomul de iarnă, dar au avut și prilejul să cunoască mai bine personajele cărților îndrăgite, să și le închineze așa cum sînt. De aceea carnavalul pionierilor din Costești a plăcut mult tuturor celor care au participat la el, le-a trezit dorința de a cunoaște alte și alte personaje din cărți.

★

La cîțiva zeci de kilometri de Costești se află comuna Periești. În ultimele zile, peste întreaga comună s-a cernut un strat de zăpadă. Bucuria școlărilor n-a mai avut margini. În fiecare curte a răsărit, ca din pămînt, cîte un om de zăpadă cu nas roșu și scufie de argilă-n cop, iar pe uliță nu mai e loc de patine și săniușe.

În după amiaza aceasta, însă, și omul de zăpadă și patinele și săniușele au fost părăsite pentru cîteva ceasuri. Copiii s-au adunat la școală pentru a participa la întîlnirea cu președintele gospodăriei agricole colective, tovarășul Gheorghe Lungan. Prietenos, apropiat, acesta a pornit să le vorbească despre gospodărie, despre hărnicia cu care muncesc fărâniile colectiviste — părinții lor —, despre rezultatele pe care le-au dobîndit ei în acest an. „Unii dintre voi abia se născuseră cînd părinții voștri, toți locuitorii comunei, au hotărît să-și înfrățescă pămînturile — le-a spus copiilor tovarășul Lungan. Atunci a luat naștere gospodăria noastră”. Apoi el le-a vorbit cu mîndrie despre felul cum a crescut an de an averea gospodăriei, despre felul cum s-a schimbat viața fărâniilor colectiviste, care a devenit mereu mai bună, mai frumoasă. Da, elevii știu: aceste schimbări s-au petrecut doar sub ochii lor. Sub ochii lor au apărut

casele noi, grajdurile și saivanele nou construite, sub ochii lor s-a înălțat căminul cultural. În curînd vor răsuna în case difuzoarele, iar la anul satul va fi complet electricizat. La întîlnirea cu președintele elevii au aflat cu cîtă dragoste muncesc părinții lor, ce rezultate frumoase dobîndesc în muncă. Și ei s-au bucurat că, la rîndul lor, au dat prilej părinților lor să fie mîndri de ei, de notele bune pe care le-au obținut în trimestrul acesta la școală.

Înainte de a pleca din mijlocul copiilor președintele i-a invitat să viziteze gospodăria. Școlarii i-au promis că vor veni, așa cum au hotărît cu învățătoarea lor, peste cîteva zile.

★

Vacanța ne-a purtat pașii spre Sighet. În dimineața aceasta luminosă, pe străzile orașului mișună zeci de elevi. Fiecare duce cu el fie o săniușă, fie schiuri. Ținta lor este dealul Cîmpul Negru. Acolo, pe coama lunecoasă, are loc un concurs de săniușe și schi. Cît entuziasm a sfîrșit concursul acesta! Cînd profesorul de educație fizică a întrebant cine vrea să participe la el, s-a ridicat pe dată o pădure de mîini. Toși doreau să-și încerce lorța, curajul.

Primii concurenți au ajuns în vîrtul dealului. Schiurile sînt înfipite în zăpadă puoasă. Un minut de mare încordare. Apoi un fluierat scurt — și concurenții își fac vînt pe pîrtie. Uf, ce ghinion! Tocmai cînd s-a lăsat să-și întrecă pe Dinu, Vasilică s-a răsturnat motolo în zăpadă. Nu-i nimic, se întimplă și de astea. Se ridică iute și, cu brații flacăra, o pornește mai departe. Cîteva clipe și concurenții au ajuns la start. Cîștigătorii sînt felițatați. Cei ce-au căzut își urcă din nou schiurile pe deal, ca să mai pornească o dată.

La cîțiva metri, într-o zarvă și-o forțolă nespuse, se desfășoară concursul de săniușe. La „dublu” și la „simplu”.

Îngropat aproape pînă la briu în zăpadă, un „boboc” se căznește din răsuputeri să tragă după el o sanie. Și ce sanie! Încă o dată cîl el. Nu cheamă însă pe nimeni în ajutor: vrea să ajungă singur în vîrt. Se află acum la prima vacanță din viața lui de elev. La început i-a părut rău că se desparte pentru două săptămîni de școală, dar cînd i-a spus tovarășii învățătoare ce bucurii îi întîmpină pe copii vacanța, a așteptat-o cu nerăbdare.

Iată, au trecut doar cîteva zile de vacanță și el a și trăit împreună cu colegii lui clipe minunate: a luat parte la o dimineață de basm, a vizitat un muzeu, a văzut un spectacol. Iar acum, priviți: e la concursul de săniușe.

★

Din plin se bucură de vacanță și elevii din Focșani. La Casa pionierilor sau la clubul ce a luat ființă la Școala medie „Unirea” ei se întîlnesc zilnic pentru a participa la multe acțiuni atractive, interesante. Foarte mult le-au plăcut, bunăoară, vizita la Fabrica de mobilă din oraș, simpozionul literar care s-a desfășurat zilele trecute la club, concursul pentru cel mai bun recitator, ca și mult disputatul concurs de șah de la Casa pionie-

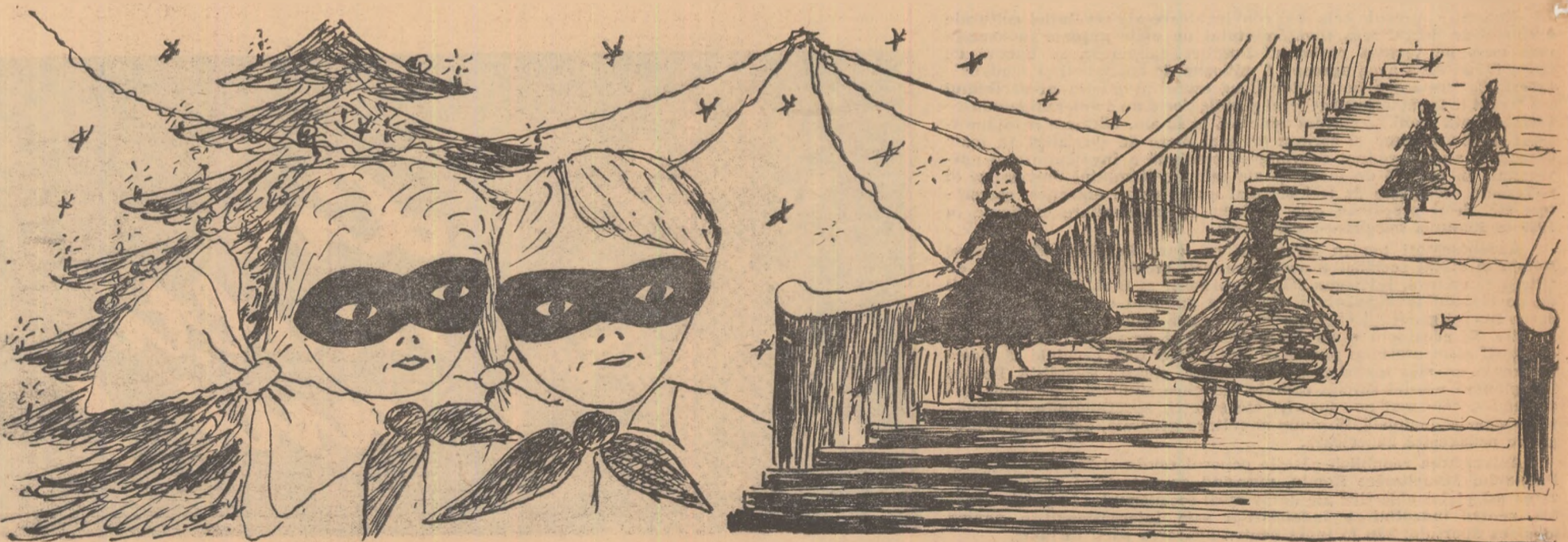
rilor, care a atras un număr de participanți.

Vacanța a adus elevilor șani, ca de altfel tuburi, săniușe, și o altă bucurie: a putea sta mai mult timp rîșia cărților, de a se putea lăta în voie citind paginile minunate, de a sta de vorbă delung cu eroii lor. În aceste bibliotecile școlilor, bibliotecii rașului, sînt vizitate de zeci de elevi. În toate cele Cataloagele, fișierele, rafturile cu volume sînt studiate cu atenție. Mulți elevi aduc cu ei la bibliotecă și listele de cărți pe care, cu sprijinul profesorilor de limba română, și le-au întocmit în preajma vacanței. Pe lista lui Adrian Drăghici, elev în clasa a VI-a la Școala generală de 8 ani nr. 4, sînt înșirate de cîteva cărți din care, după cum i-a spus tovarășii profesora, va avea nevoie în trimestrul al II-lea, și o serie de lucrări științifico-fantastice, care plac nespuse. De aproape o jumătate de ceas caută, preocupat printre rafturi. În sfîrșit, a găsit tot ce-i trebuie. Mulțumit, arotit cărțile tovarășei bibliotecare care le trece pe fișă. După cîteva clipe Adrian o pornește spre casă cu leancul de cărți sub braț, mulțumit și încîntat: abia așteaptă să le răsfoiască...

★

În fiecare oraș, în fiecare sat peste tot pe unde ne-am oprit, vacanța împarte generoasă copiilor nenumărate bucurii. Școala, organizațiile de tineret, organizațiile sindicale, și-au dat mîna pentru a le asigura tuturor nu numai odihna necesară după un trimestru de muncă, dar și cele mai bune prilejuri de a petrece zile de neuitat de a participa la acțiuni cu un bogat conținut educativ, care și contribuie la dezvoltarea lor multilaterală, să le îmbogățescă mintea și sufletul.

MONICA VERDEȘ

ȘCOALA ÎN ANII REPUBLICII

Filozofii și oamenii de litere au încercat de multe ori și în toate timpurile să dea o definiție a omului, să stabilească atributele însușiri specifice care îl deosebesc substanțial de celelalte ființe și îi determină înalta denumire de om. Și fiecare a pus câte o contribuție în stabilirea unor criterii definitorii. Îngăduit să ne fie deci mai a lăuga încă una sau a parafraza unul din criteriile deja enunțate. Mă refer, în această, la setea și aptitudinea omului să se învețe.

E vorba, firește, de învățătura constituțională, care ține de întregirea substanței omului prin cunoștințe despre existență, și de vorba de dorința nestăpânită de cunoaștere multilaterală a tuturor aspectelor de a căuta oricărui fenomen din natură o explicație și apoi o aplicare. Aceasta nu o poate face decât omul, care are ca atribut și o cinste a lui. În trecut, de-a lungul multor secole, omul a fost lipsit de posibilitatea înălțării până la definiția omului în acest sens. Robia, „cunoașterea” și neocolonialismul, exploatarea fără milă a omului de către alții sunt cruntele aspecte ale tendinței claselor dominante de a-i exclude din colectivitatea umană pe cei săraci, umili și muncitori, prin menținerea lor în ignoranță și în ignoranță.

Aceasta a fost în trecut, veac după veac, soarta impusă majorității poporului nostru. Țara noastră, precum se știe, a avut secole întregi când locul întâi, când locul al doilea din coadă în ceea ce privește procentajul știutorilor de carte. De tismul mergea braț la braț cu sălbăgăria. Din nefericire, în rafturile bibliotecilor complete se găsește și un volum al unui oarecare Pavlov, senator de Huși, care în urma răscoalei din 1907 a devenit în mod imperios și serios desființat în învățământul elementar la sate, pe motiv că învățătura a fost agentul care a armat răscoala țărănească. „Ce le trebuie învățătura țăranilor?” — se întreba Pavlov. Și încheia figurativ, printr-o imanație: „Ce au nevoie să fie văcsuite cizmele care umblă prin noroi?”. Așa gîneau reprezentanții regimului burghezo-bucureștesc. Așa gîneau și acționau în consecință. Nu-i de mirare deci, că, în asemenea condiții, regimul nostru i-au lăsat, rușinoasă moștenire, patru milioane de analfabeți.

Dar iată că partidul clasei muncitoare, de îndată ce a preluat în miinile sale puterea, „a lustruit cizmele țăranilor” — cu multe cuvinte, țăranul a fost alfabetizat. Alfabetizarea însă nu a constituit un scop în sine, ci un mijloc pentru culturalizarea țăranilor și a oamenilor muncii. Și s-a realizat și asemenea, pentru prima dată în istoria țării noastre, învățământul cu adevărat general și gratuit pentru toți copiii patriei. Aici este un domeniu în care se poate observa foarte bine acea egalitate despre care vorbim în regimul nostru. Toți copiii pornesc în viață de la același start, pe o bază aceeași pregătire. Rămîne ca abilitățile și calitățile personale ale fiecăruia să determine, în această cursă, cu ce viteză ajunge mai departe. Iar învățătorii, profesorii, toți cei ce slujesc școala, ajută pe fiecare copil ca, folosind minunatele condiții create de partid și guvern, să-și însușească temeinic cunoștințele predate în școală, să cunoască încă de pe băncile școlii producția și problemele ei, să ajungă la soluții și să fie oameni de ispravă.

Învățământul a dobîndit astăzi, în țara noastră, o dezvoltare care îl face să depășească până și învățământul din țările cu vechi culturi, care se pretind foarte civilizate. Nu voi face aici o enumerare

statistică, ci mă voi referi la fapte zilnice, pe care le întîlnim pretutindeni.

Toți copiii patriei sînt cuprinși acum în școala generală, a cărei durată se extinde la opt ani. Școlile medii, școlile profesionale și tehnice primesc anual sute de mii de copii. Învățământul de toate gradele este gratuit. Copiii din școlile de 8 ani primesc în mod gratuit și manualele. La ceasul cînd se deschid școlile, străzile răsună de rîsetele cristaline ale copiilor porniți să-și însușească învățătura. În zilele vacanțelor, ca acum, garnituri de trenuri suplimentare duc în toate colțurile țării pe elevii porniți să-și cunoască patria, să se odihnească și să se joace în cele mai frumoase, mai pitorești localități ale ei.

Altă dată, într-un sat un student era o raritate. Știa de asta tot satul. Se mindrea tot satul. Astăzi, fiecare sat a crescut cu câțiva agronomi, câțiva ingineri, câțiva profesori și medici, câțiva cercetători în domeniul științei. Studenții se numără cu miile, cu zecile de mii nu numai în București, ci și în multe alte centre culturale: avem facultăți și institute la Iași, la Cluj, la Timișoara, la Galați etc. Mici orașele cochete și confortabile, care înseamnă o mică și veselă republică a studenției, se pot vedea în toate centrele universitare. Selecționarea oamenilor pentru sarcinile de stat și de producție se face astăzi la nivel superior, din toată masa populației patriei noastre. Fiecare tînar poate ajunge la cea mai înaltă treaptă a științei și are asigurate posibilități multilaterale.

Prin învățătura cetățeanul țării noastre capătă conștiința demnității sale, conștiința misiunii sale în statul socialist, capătă o concepție științifică despre lume și societate, devenind un factor conștient de progres. Învățământul din țara noastră, ca bun al întregului popor, întregeste în fiecare copil, pînă la pragul maturității, definiția lui de om și îi desăvîrșește toate calitățile pe care urmează să le valorifice în munca dusă mai tîrziu în folosul întregului popor.

Nu au trecut nici douăzeci de ani de la eliberarea patriei noastre și roadele concepției partidului despre om și educarea lui sînt vizibile și au fost subliniate de toți vizitatorii străini care au trecut prin țara noastră, chiar de cei care au intrat la graniță cu un greu bagaj de idei preconcepute și de prejudecăți. Țara noastră, prin intelectualitatea pe care a crescut-o cu grijă și cu o atitudine de superioară concepție, ca și prin vechea intelectualitate, care s-a devotat cu totul cauzei comunismului, aduce astăzi o contribuție de seamă în toate domeniile culturii și științei. În fiecare an sute de oameni de știință și de cultură romîni participă la diferite congrese, conferințe, colocvii etc. ținute în toate colțurile lumii și, prin referatele ce le susțin și prin discuțiile pe care le poartă, dovedesc că țara noastră ocupă astăzi un loc de frunte în cultura mondială. Stima care ni se arată întotdeauna la asemenea întîlniri, stima pe care sînt siliți să ne-o arate chiar adversarii noștri, este dovada că învățământul din țara noastră dă roade strălucite.

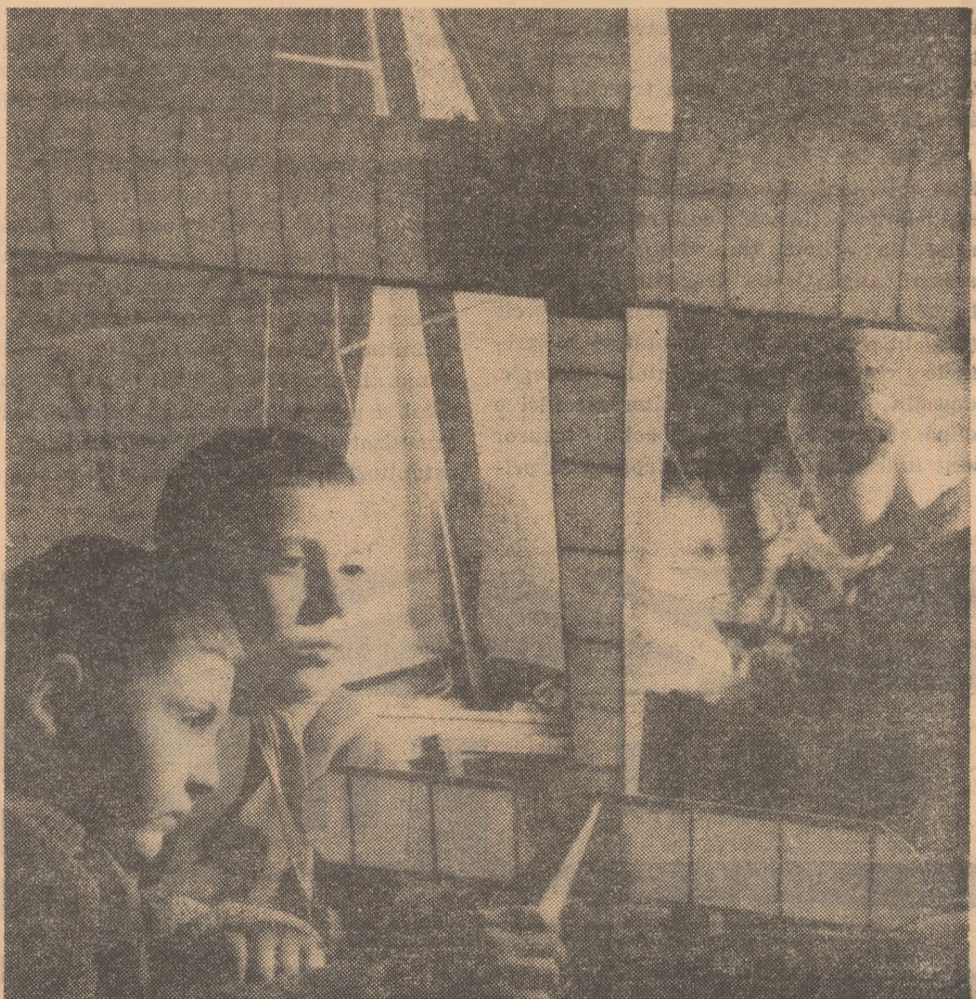
Dacă în dezvoltarea economiei elementul hotărîtor îl constituie industria grea cu pivotul ei — industria constructoare de mașini — apoi în dezvoltarea culturii noastre am putea spune că acest element îl reprezintă învățământul, creator de noi și noi energii spirituale. Ca în toate domeniile, și în domeniul acesta, al dezvoltării culturale, partidul a văzut și a lucrat cu înțelepciune, punînd învățământul în primul rînd al preocupărilor sale pentru formarea potențialului spiritual al țării, pentru pregătirea constructorilor socialismului și comunismului.

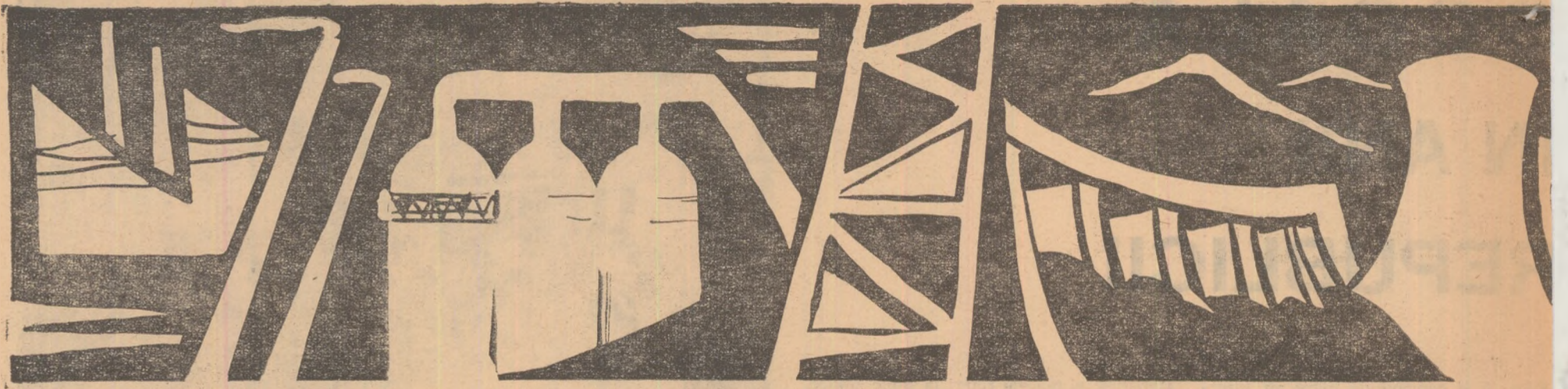
„Fiecare tînar poate ajunge la cea mai înaltă treaptă a științei...”

„Prin învățătura cetățeanul țării noastre capătă conștiința misiunii sale în statul socialist...”

„Învățământul din țara noastră desăvîrșește în fiecare copil toate calitățile...”

Oameni care nu-și drămuiesc nici o clipă eforturile

Proclamarea Republicii Populare Romine, republică socialistă, a dat poporului nostru, după veacuri de suferință și asuprire, cadrul potrivit în care el să se poată afirma și dezvolta liber, punindu-și în valoare, pe întreg orizontul vieții publice, capacitatea sa de efort și de creație.

Marile realizări obținute în țara noastră, sub conducerea partidului, în răstimpul de la proclamarea republicii și pînă astăzi, dovedesc justa orientare istorică statuată prin actul național de la 30 Decembrie 1947 și îndreptătesc cea mai desăvîrșită încredere în viitorul înfloritor al patriei.

Școala noastră socialistă și-a cucerit un loc de cinste în frontul înaintării către o viață nouă, pătrunsă de cea mai înaltă concepție umană și temelie consolidată economică, iar cadrele didactice s-au arătat a fi nu numai factori reali de cultură, dar și cetățeni conștienți, devotați poporului și destinului însoțitor.

Și e în firea lucrurilor să se întâmple așa, întrucît nu mai e vorba, ca altă dată, de niște oameni necăjiți, îndatorați să ornamenteze cu titluri și cu un pospai de cultură pe moștenitorii ghiftuiți ai claselor privilegiate, ci de niște muncitori adevărați, chemați să dea ritmicele șarje ale generațiilor de oameni noi, fii ai întregului popor muncitor, a căror pricepere și al căror efort să se ridice neîncetat la nivelul sarcinilor pe care dezvoltarea continuă a societății socialiste le pune pe linia desăvîrșirii sale și a trecerii treptate la comunism.

În liniștea claselor, descifrînd pe fruntea copiilor zorile viitorului sau sprijinind largă acțiune de culturalizare a masei, învățătorii și profesorii se simt astăzi angajați pe de-a-ntregul într-o luptă care e tot atît de mult a lor cît și a întregului popor. Luptători în primele rînduri ale frontului ideologic, dascălii de azi nu-și drămuiesc nici o clipă eforturile, știind că ochii tuturor sînt îndreptați către ei, așteptînd să pri-

mească din minile lor schimbul de muncă.

O mare răspundere socială dă maturitate și celui mai tînăr dintre cadrele noastre didactice, călăuzindu-i întreaga muncă și făcînd-o să aibă ponderea unui act cetățenesc, vrednic să fie înscris ca parte a realităților noi, pe tabla întregului front al muncii populare.

Așa se explică înalta tensiune la care se menține, în tot cuprinsul țării, activitatea cadrelor didactice. Încordarea zilnică a studiului și a lecțiilor, atenția neslăbită pentru cunoașterea copiilor și formarea personalităților lor, confruntarea la fiecare pas a celor învățate din cărți cu realitățile vii ale patriei — iată doar cîteva momente dintr-o muncă de o deosebită concentrare, de multă chibzuință. A devenit un aspect obișnuit al peisajului republican învățătorul și profesorul, însoțit de grupele de elevi, vizitînd fabricile, muncînd în țarinile gospodăriilor colective, discutînd în muzee și expoziții, străbătînd pe jos, în autobuze, cu trenul drumurile depărtate ale țării și străzile orașelor, în căutarea monumentelor istorice, ale naturii, pe litoralul mării, prin văile și poienile munților, la marginea apelor și pe întinsul cîmpurilor.

Întîlniți pe învățători și pe profesori în biblioteci, îndrumînd lectura sătenilor, conferențînd la căminele culturale, regîzînd sau jucînd piese de teatru, conducînd sau cîntînd în coruri, pregătînd echipe de dansuri, întovărășînd tineretul peste tot unde acesta este chemat să-și valorifice măiestria, talentul. Nu puține sînt acele cadre didactice care îmbogățesc cu studii documentate coloanele revistelor de specialitate și sesiunile științifice de toate categoriile. Păstrători ai bunelor tradiții ale poporului, mereu atenți la noul din viața contemporană, pe care-l adoptă cu entuziasm și-l valorifică în întreg cereul lor de activitate, acești modești lucrători în domeniul culturii își găsesc satisfacția muncii lor bogate în demnitatea la care i-au ridicat și material și moral, în anii republicii populare, partidul și poporul. Dascăli înainte de toate, organizatori, animatori, artiști uneori și ostenitori la multe treburi, la ei caută, cu

respect și nădejde, ochii copiilor, ai părinților, ai tuturor oamenilor muncii.

Au rămas în urmă, între fosilele trecutului înmormîntat de-a pururi, tipurile spăimoase ale învățătorilor și profesorilor a căror întîlnire, în clasă sau în lume, trezea repulsie, tipuri pe care verva copiilor, întezită de ridicolul pedanteriei sau îngroșată de revolta împotriva tiraniei, îi împodobeau cu porecle degradante.

Munca în tovărășie dreaptă, tonul sincer și deschis al lecțiilor, pasiunea pentru adevăr și frumos, mina gata întinsă pentru ajutor celor rămași în urmă sau nedumeriți, vecinătatea unei înțelegeri răbdătoare și atente, prestigiul științei și siguranța îndrumării, fermitatea în efortul comun, aprecierea cinstită, dar mobilizatoare, iată pietrele de temelie ale autorității indiscutabile a cadrelor didactice de astăzi, izvorul influenței lor în formarea caracterelor.

Noile rînduiri inaugurate de republică se reflectă în atmosfera generală a școlii prin spiritul democratic care inspiră și domină toate funcțiunile ei constitutive. Temuta disciplină de altă dată s-a umanizat, devenind liberă prin consimțămînt și activă prin prezența edificatoare a colectivului, angajat într-un efort comun. În procesul muncii din școală se fac simțite relații noi. Creștem doar oameni liberi, egali în drepturi, a căror inițiativă și elan creator trebuie să fie stimulate de conștiința că activează într-un complex de forțe solidare, care urmăresc același scop.

Școala țării noastre se află astăzi în plină dezvoltare, cu o bogată bază materială și un înalt conținut care îngăduie intrarea în circuitul unei culturi de un nivel mai ridicat a întregului popor, a tuturor copiilor și tinerilor țării, pregătînd masele de făuritori ai comunismului biruitor.

Un fenomen caracteristic al zilelor noastre este acela că școala a ajuns un loc de întîlnire pentru toate virstele. Copilul se încrucieșează pe coridoare și în sălile de curs cu fratele său mai mare sau chiar cu părinții săi, cu caiete și manuale la subțioară. A învăța nu mai e de mult un

atribut al copilăriei. Astăzi generațiile amestecă minate de aceeași sete noașterii. Sînt, în timpul arului cînd toată țara învață, a științei și tehnicii în domeniile producției și ogoare cere tuturor să-și ridice necontenii generale și profesionale oameni — muncitori, tehniciști — intră în băncile copiilor, tînd ca niște școlari cumînți între foile manualelor și gata de răspunsuri la toate surprizele emoționante de învățării. O sală de clasă cu oameni — la cursuri de specializare, la simpozioane etc. — devine o clasă noaptea, în care raporturile între cel dă și cel ce învață se restabilesc ca în vremurile copilăriei.

Alături de cadrele didactice, își peră vocația de dascăli și se compun numeroși ingineri, medici, citori pe tărîmul științei, oameni altădată și zgireiți la vorbă.

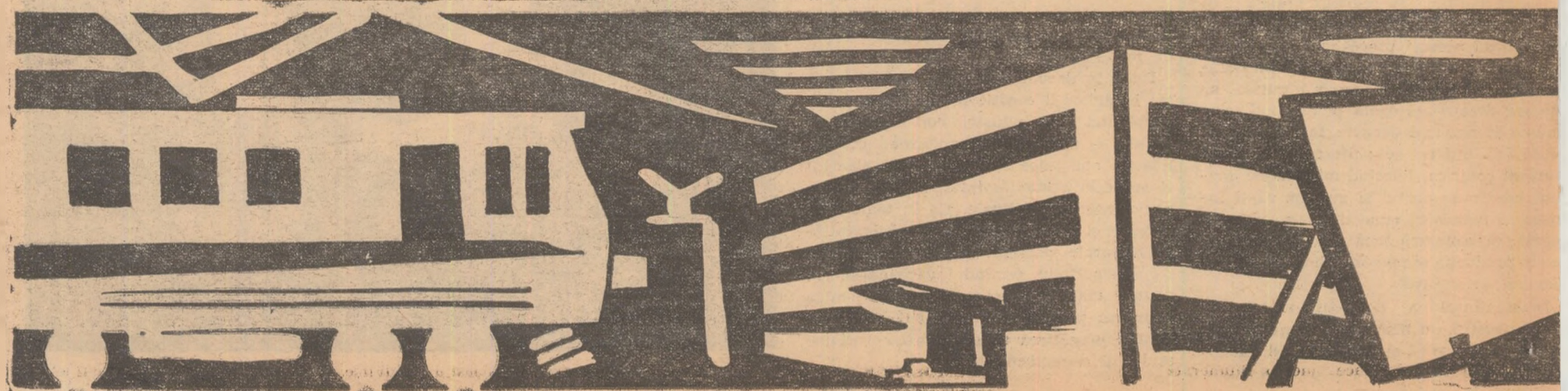
Aceasta creează în jurul școlii un climat care face să se dezvolte cu o rapiditate și o înălțime deosebite. Zelul cu care populația participă în construcțiile de școli și în întreținerea lor, grija pentru o bună existență și de muncă a cadrelor didactice este consecința logică a acestui climat.

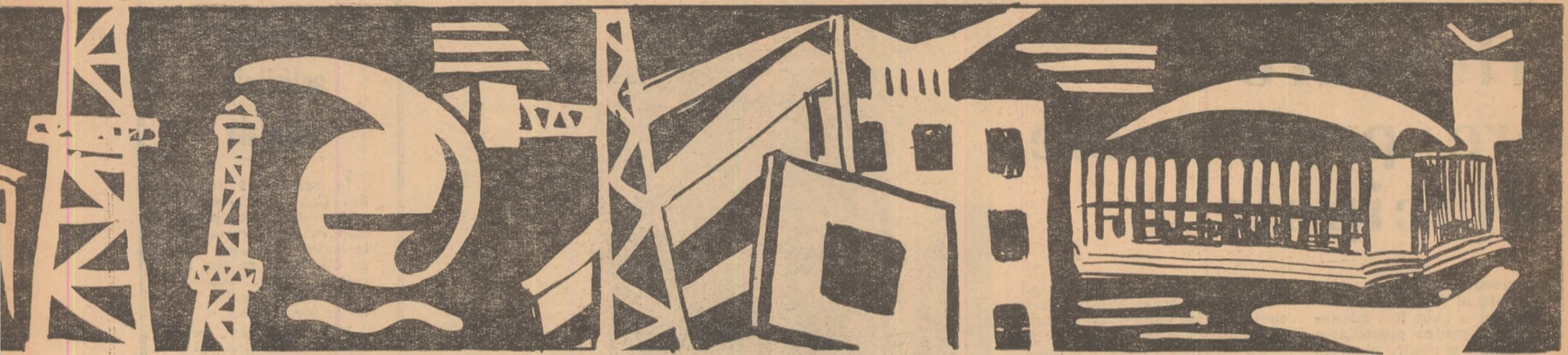
Părinții și cadrele didactice formează o mare și unită familie, în care rîndea pentru viitorul copiilor, pentru țara și pentru patria, este tot atît de adînc și de înaltă.

În condițiile republicii și ale școlii noastre, școala este cu adevărat o școală de oameni și pe bună dreptate poate fi prețuită ca una din forțele care contribuie la creșterea și dezvoltarea către o viață mai bună.

A 16-a aniversare a Republicii Romine găsește școala în plină și pe slujitorii ei înălțați în euge avînd convingerea că, alături de poporul muncitor, și cu aceeași încredere neslăbită, pregătise zilele mari a țării în comunism.

PETRE DRAGOIEȘ
Profesor emerit

Muncind cu sîrg pentru școală

„Un om foarte bine pregătit în specialitatea sa“; „Un om care muncește cu deosebit zel pentru educarea și instruirea tinerei generații“, „Un om care arată mult interes în îndeplinirea tuturor sarcinilor primite și care răspunde conștiincios la toate chemările... Cam așa vorbesc despre tovarășul Gheorghe Achizei, profesor de matematică la Școala medie din Deva, toți cei ce îl cunosc. Iar aprecierile sunt pe deplin îndreptățite. Faptul că nu de mult a primit înaltul titlu de profesor emerit este o dovadă a meritelor sale pline de rîvnă, a frumoaselor rezultate pe care le-a obținut an de an.

În cele aproape trei decenii de activitate desfășurată cu devotament și pasiune pe tărîmul învățămîntului, profesorul Gheorghe A. Achizei a muncit neobosit, zi de zi, pentru a-și pregăti temeinic elevii în domeniul matematicii. Mulți dintre ei s-au distins nu numai cu ocazia diverselor concursuri și ale olimpiadelor de matematică, dar și în viață, în munca lor din producție, aducînd profesorului o deosebită satisfacție — răsplata cea mai mare a muncii pentru un dascăl.

Profesor cu experiență largă și cu o bună pregătire științifică, tovarășul Achizei împarte cu dărnicie, din comoara pregătirii sale, și celorlalți colegi — în școală, la cercul pedagogic sau în cadrul filialei din Deva a Societății de matematică și fizică, filială al cărei președinte este. Roadele muncii lui au fost concretizate și în contribuția pe care a adus-o la elaborarea manualelor școlare, ca și într-o lucrare în care vorbește despre metodele de rezolvare a problemelor de aritmetică.

Intensă activitate în școală și în afara ei — iată ce îl caracterizează pe acest slujitor de frunte al învățămîntului nostru. Departate de a se limita la obligațiile stricte ce i le impune profesiunea, el socotește că menirea lui de dascăl, de om căruia i s-a încredințat minunata sarcină de a instrui și educa tineretul, îi cere să fie un activist de seamă și pe frontul culturalizării maselor.

Fără să se mulțumească cu ceea ce știe, tov. Gheorghe A. Achizei dovedește un interes nestăvilit pentru a se pune în curent cu toate problemele noi cu care se îmbogățesc științele matematice și adîncește adevărurile lor în lumina învățăturii marxist-leniniste.

Toate acestea îi dau posibilitatea să lucreze cu roade tot mai bune, să-și înarmeze elevii cu concepția științifică despre natură și societate, să le dezvolte curiozitatea științifică, dragostea pentru o disciplină atât de frumoasă și de utilă cum este matematica, să-i pregătească temeinic, ca vrednici constructori ai vieții noastre noi.

R. DUMITRU

Chipul de nouitate al învățătorului

Sînt mulți cei ce păstrează în memorie, ca pe o amintire dragă, chipul învățătorului Constantin Arsene de la Școala nr. 3 din Pitești, a omului care prin munca, prin povăța și pilda lui le-a luminat primii ani ai copilăriei. Nu o dată îi sosesc tovarășului Arsene, din colțuri depărtate de țară, scrisori ce-i amintesc de numele unor copii care, ajunși acum oameni în toată firea, țin să-i mulțumească pentru învățătura primită. Căci foștii lui elevi duc pretutindeni cu ei o părticică din viața și din sufletul acestui om, din personalitatea lui. Iar învățătorul Constantin Arsene îi poate privi pe toți cu bucuria în inimă. El are mîndria de a-și fi făcut întotdeauna cu cinste datoria.

Care este secretul succeselor sale? La această întrebare se poate răspunde într-un singur fel: secretul stă în munca lui asiduă, pasionată, de zi cu zi. În această muncă intensă, continuă se află și răspunsul altor întrebări. Prin ea se poate afla cum izbutește învățătorul Arsene să facă accesibile cunoștințele a căror comunicare pare dificilă pentru elevii din clasele mici, cum reușește să dezvolte la elevii săi dragostea pentru patrie, pentru muncă, pentru oamenii muncii.

Dacă învățătorul Constantin Arsene reușește să facă lecțiile interesante și atractive, să capteze atenția elevilor și să trezească în ei dorința de a învăța, dacă ideile, cunoștințele și sentimentele pe care el le sădește în mintea și în sufletele lor se dovedesc peste ani fertile, dacă, într-un cuvînt, el reușește să-și îndeplinească, în înțelesul cel mai înalt al cuvîntului, îndatoririle de pedagog — toate acestea se explică prin asiduitatea și pasiunea depuse într-o muncă obișnuită și modestă, de zi cu zi.

Rîvna lui neostenită pe ogorul școlii îl face să mînjeste și acum, după atîția ani de muncă, dorința de a-și perfecționa neîncetat pregătirea. De aceea, după ce și-a verificat forțele, încă din anul 1961, prin examenul pentru obținerea gradului II, și-a arătat acum hotărîrea sa de a se prezenta la examenul pentru obținerea gradului I.

Rodnica activitate a învățătorului Constantin Arsene este călduros apreciată de elevi, de părinții lor, de colegii lui de muncă, de toți locuitorii orașului în care lucrează. Cu toții l-au felicitat cînd guvernul patriei noastre i-a conferit titlul de învățător emerit, ca o înaltă recunoaștere și prețuire a meritelor sale în domeniul luptei pentru educarea tinerele generații. Cu toții se bucură că școlile țării au asemenea oameni de nădejde, datorită cărora copiii cresc ca vrednici cetățeni ai patriei.

V. OCTAVIAN

În slujba celor mai frumoase idealuri

De data aceasta nu l-am mai întîlnit, ca de obicei, în laborator, cercetînd cu luare amînte eprubetele pline cu substanțe, ci acasă, pregătindu-se pentru cursul ce avea să-l țină la Institutul pedagogic de 3 ani despre statica fluidelor. Se pregătea atent, ca în tot timpul celor 38 de ani de activitate pe tărîm școlar.

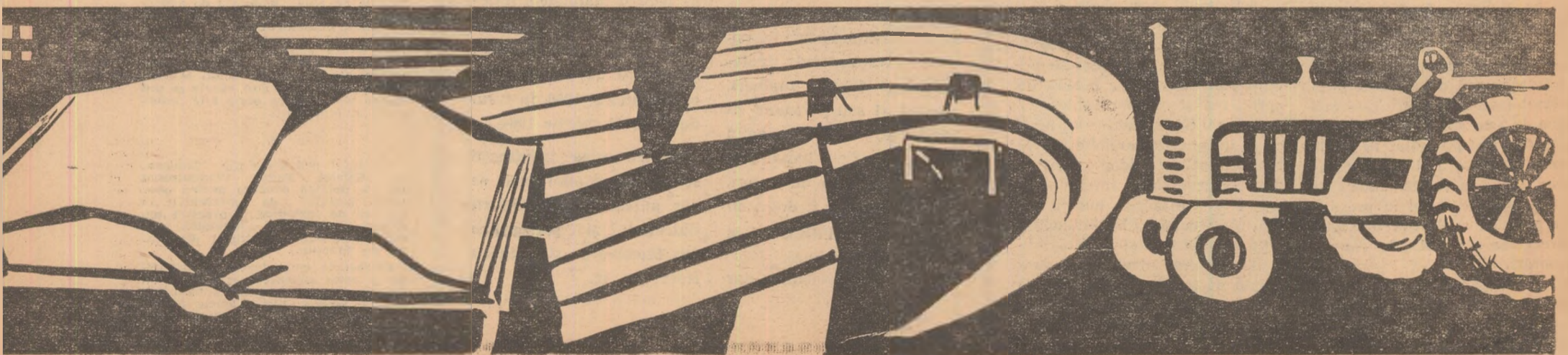
Pe masa de lucru — cărți, reviste, caiete cu însemnări. Toate își vorbesc despre preocupările profesorului Ion Sbierea, despre dorința lui de a munci cu roade cât mai bune la catedră. O dorință mereu proaspătă, în ciuda anilor care au început să-i brumzeze templele, să-i astearnă cute pe obraji.

Descendent dintr-o familie de cărturari suceveni — bunicul lui a fost autorul ediției comentate a Codicelui Voronețean — profesorul Sbierea a reușit, prin eforturi și strădanii de zi cu zi, prin multe sacrificii materiale, să-și formeze o cultură bogată, o temeinică pregătire de specialitate. Dese ori își amintește el de anii grei din vremea stăpînirii burghezo-moșierești, cînd învățătorii și profesorii erau desconsiderați și umiliți, cînd nimic nu le venea în ajutor spre a le ușura munca, spre a le netezi calea spre o bună pregătire profesională. Pasionat căutător în domeniul științelor care i-au captivat atenția și sufletul, cite nopți nu a vegheat în laborator, aplecat deasupra eprubetelor, cite ceasuri din timpul liber nu a dedicat el studiului, gîcivii celor mai bune căi de pregătire temeinică a tineretului? Și nu numai alît. Cîte ore nu a închinat cu dragoste muncii pentru luminarea tărînilor — căci dese ori îl poți întîlni prin satele regiunii, în brigăzile științifice, vorbind sătenilor despre adevărurile de neînvins ale științei, răspunzînd cu răbdare la întrebările iscusite ale analfabeților de odinioară.

Dar strădaniile nu i-au fost zadarnice. Mulți dintre elevii lui sînt astăzi cadre de nădejde în industrie sau agricultură, în învățămînt, pe tărîmul culturii. Dacă în trecut meritele dascălului au trecut neobservate, ca de altfel ale atîtor slujitorii credincioși ai școlii, astăzi partidul și guvernul i-au arătat cel mai puternic semn de prețuire și recunoștință pentru munca și meritele sale, acordîndu-i titlul de profesor emerit al R. P. Romîne. Pe adresa tovarășului Sbierea sosesc numeroase scrisori de la foștii elevi ai săi, mîndri de profesorul lor. „Vă felicităm cu toată căldura, dorindu-vă multă sănătate și succes în activitate“. „Am simțit o deosebită mulțumire atunci cînd am aflat că munca dv. a fost atât de frumos răsplătită de către regimul nostru“ — se spune în multe din ele. Și dacă asistăm la prelegerile pe care le ține în fața viitorilor profesori, studenți ai Institutului pedagogic de 3 ani din Suceava, înțelegi cît de firească și sinceră este satisfacția pe care și-o exprimă în scrisori foștii lui elevi. Tinerii prezenți astăzi în sălile de curs îl urmăresc pe profesor cu cea mai mare atenție, în toată expunerea sa. Pentru că în vorbele lui simt pasiunea omului devotat științei, neastîmpărul căutătorului, dorința nestăvilită a meșterului de a face din ucenicii săi fîurari de nădejde ai zilelor ce vin.

Și pentru toate acestea îl vor respecta mereu și își vor aduce mereu amînte de el.

LIVIU DOBRE

Orientare spre problemele principale

Zilele trecute, la Grupul școlar din Capitală al Ministerului Învățământului a avut loc adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă și pentru alegerea noului comitet al sindicatului.

În prima parte a lucrărilor, participanții au ascultat darea de seamă prezentată de comitetul sindicatului și au participat la discuții pe marginea ei. Analizând amplu, în spirit critic și autocritic, toate laturile muncii sindicale desfășurate în unitățile grupului — școala de cultură generală, școala tehnică de cinematografie, școala profesională și școala de meserii — darea de seamă și discuțiile au scos la iveală numeroase realizări dobândite de membrii de sindicat, arătând totodată care au fost neajunsurile ivite în activitatea comitetului și pe ce cale trebuie înlăturate acestea.

Comitetul sindicatului — s-a subliniat în darea de seamă și în discuții — a orientat cu deosebire munca celor 7 grupe sindicale din cadrul său spre sprijinirea activității industrial-educative desfășurată de membrii de sindicat. Îndrumat de organizația de partid, comitetul s-a străduit să-și sporească neconținutul contribuția la îmbunătățirea învățământului teoretic și practic, la îndeplinirea planului de producție al atelierelor grupului școlar, la educarea elevilor ca viitori oameni de nădejde. În acest scop s-a acordat un ajutor important conducerii grupului și comisiilor metodice de cultură generală și tehnice în vederea organizării cu succes a lecțiilor deschise, a interesanțelor, a schimbului de experiență. Un larg sprijin s-a dat acțiunii de confecționare a materialului didactic cu mijloace locale, ceea ce a dus la unele realizări demne de luat în seamă. Astfel au fost construite numeroase materiale, printre care macheta unui strung, o presă cu excentric, un șeping, lămpi foto, un banc metalic, precum și un banc reglabil după înălțimea elevilor.

O mare atenție s-a acordat instruirii practice a elevilor din toate școlile grupului. Comitetul a cerut membrilor de sindicat să asigure o legătură cât mai strânsă între lecțiile teoretice și instruirea practică din ateliere și a mobilizat pe maiștrii-instrucții la o activitate intensă. Majoritatea maiștrilor-instrucții au muncit cu seriozitate, ridicând neconținutul nivelului instruirii practice. Datorită în bună măsură și sprijinului acordat de comitetul sindicatului, conducerea atelierelor a reușit să asigure desfășurarea unei activități ritmice și susținute în cadrul acestora.

Toate aceste preocupări au făcut ca atelierele grupului școlar să dea o producție sporită, într-un sortiment variat și de calitate bună. Ca urmare a grijii acordate muncii din ateliere s-au obținut rezultate dintre cele mai bune la examenele de calificare date de elevii anului IV de la școala de meserii și de elevii anului II de la școala tehnică de cinematografie, ca și în pregătirea practică a elevilor din ultimele clase ale școlii de cultură generală.

O preocupare deosebită a vădit comitetul sindicatului și pentru întărirea muncii educative din cadrul grupului școlar. În acest scop s-a acordat un ajutor siste-

matic dirigenților, aceștia fiind mobilizați să organizeze cu elevii convorbiri pe teme etice, precum și acțiuni cu caracter educativ în afara clasei. O asemenea acțiune, foarte apreciată de elevi, a fost, de pildă, întâlnirea organizată la școala de cinematografie cu scriitorul și regizorul Francisc Munteanu.

Considerând că cea mai bună cale de ridicare a nivelului muncii membrilor de sindicat o constituie îmbunătățirea continuă a pregătirii lor ideologico-politice și profesionale, comitetul a acordat mult sprijin învățământului ideologic al acestora și activității lor metodice, punându-le la îndemână bibliografia necesară. În același timp s-a urmărit îmbunătățirea muncii culturale. S-au organizat astfel conferințe, o serată literară, recenzii, audiții muzicale, vizionarea în comun a unor spectacole, vizite la muzee, expoziții etc.

Relevând realizările muncii, darea de seamă și discuțiile au scos în evidență și lipsurile acesteia. Astfel, s-a arătat că nu s-a făcut tot ce era necesar pentru a mobiliza personalul didactic în asigurarea unei pregătiri temeinice a tuturor elevilor încă din primele clase, ceea ce a determinat ca unii din ei să ajungă în clasele mai mari cu unele goluri în pregătirea teoretică și practică. Noul comitet al sindicatului va trebui să dea mai multă atenție acestei probleme — au spus participanții la discuții — după cum va trebui să se ocupe mai intens și de mobilizarea membrilor de sindicat în vederea întăririi muncii educative, astfel încât toți elevii să-și îmbunătățească atitudinea față de muncă și de învățatură. Mai multă atenție este necesar să se acorde închegării colectivului, formării unei opinii sănătoase în rândurile lui, ca și problemelor privitoare la ridicarea nivelului de conștiință al membrilor de sindicat. Adunarea a criticat pe acei membri de sindicat care nu și-au îndeplinit cu suficientă conștiințozitate îndatoririle profesionale, lipsind nemotivat, întârziind de la lecții etc. și a cerut ca noul comitet să-și întărească munca politico-educativă pentru ca în viitor astfel de manifestări să nu se mai repete.

Subliniind sprijinul pe care l-au primit din partea comitetului în activitatea lor profesională și culturală, participanții la discuții au arătat în același timp necesitatea ca în viitor să se acorde mai multă atenție întăririi muncii culturale și organizării unor forme mai variate ale acestei munci. O serie de vorbitori au criticat comitetul sindicatului pentru faptul că nu s-a preocupat de activitatea sportivă.

În noul comitet al sindicatului au fost aleși tovarăși cu o rodnică activitate pe linie profesională și politică, care se bucură de aprecierea și stima colegilor lor de muncă. Străduindu-se să aducă la îndeplinire sarcinile prevăzute în hotărârea adoptată de adunarea generală — sarcini ce se referă la sprijinirea muncii industrial-educative, la îmbunătățirea activității în atelierele școlii, la ridicarea nivelului de conștiință al membrilor de sindicat — noul comitet va putea îndreptăți încrederea pe care i-o acordă masele.

D. GRIGORESCU

La muzeul de istorie din Buzău elevii află lucruri interesante despre istoricul orașului

Pentru elaborarea de manuale școlare, lucrări pedagogice și metodice

Ministerul Învățământului instituie, prin Editura didactică și pedagogică, un

CONCURS

pentru elaborarea de manuale școlare necesare învățământului de cultură generală și învățământului profesional și tehnic, precum și lucrări de literatură pedagogică, metodică și ajutoare procesului de învățământ.

La concurs pot participa cadre didactice din învățământul de cultură generală, învățământul superior, învățământul profesional și tehnic, ingineri, specialiști sau persoane cu preocupări în domeniul respectiv, fie individual, fie în colective de autori.

Concursul va fi dotat cu numeroase PREMII și MENȚIUNI în bani.

Lucrările nepremiate, dar

care vor prezenta unele calități de conținut, vor conta ca activitate științifică, servind învățătorilor și profesorilor la examenele pentru obținerea gradelor didactice.

Titlurile manualelor scoase la concurs, precum și tematica lucrărilor cu caracter pedagogic, vor fi anunțate în presă, la radio și televiziune, astfel: a) pentru manualele necesare anului 1965, în jurul datei de 15 ianuarie 1964; b) pentru manualele necesare anului 1966, în jurul datei de 31 martie 1964.

Pentru orice informații suplimentare, doritorii se vor adresa direct Editurii didactice și pedagogice din București, str. Spiru Haret nr. 12.

Intensă activitate culturală

În raionul 23 August din Capitală, sute de cadre didactice participă în mod permanent la activitatea organizată de Comitetul raional de cultură și artă sub îndrumarea organelor raionale de partid.

Prin conferințe, prin brigăzi științifice, prin spectacolele formației de teatru și ale corului, învățătorii și profesorii din acest raion contribuie larg la răspândirea științei și culturii în rândurile oamenilor muncii. Ei primesc în această direcție un sprijin important din partea secției de învățământ și a comitetului sindicatului, având astfel posibilitatea să ridice neconținutul calitatea muncii culturale pe care o desfășoară.

Printre oamenii școlii care aduc o contribuție valoroasă la succesul activității culturale din raion se numără tovarășii Alecu Viorel, directorul Școlii medii nr. 8, Mircea Baldovin, Răducanu Tătaru, Constantin Marinescu și Constantin Mărculescu de la Școala medie „Mihai Viteazul”, Gheorghe Sirbu, Natalia Moraru și Ion Gherghina de la Școala medie nr. 38, Ion Mocanu de la Școala medie nr. 29, I. Banu, directorul Școlii de 8 ani din comuna Găneasa, ca și numeroși alți învățători și profesori, care au devenit adevărați activiști culturali, sprijinitori de frunte ai muncii culturale.

Prof. AL. BOJIN
Președintele Comitetului de cultură și artă din raionul „23 August”

CONCURSURI

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București anunță scoaterea la concurs a următoarelor posibilități didactice:

- 1) conferențiar, poziția II/2, catedra de pedologie, pendinte de Facultatea de agronomie;
- 2) conferențiar, poziția VI/5, catedra de fitotehnie, pendinte de Facultatea de agronomie;
- 3) profesor, poziția XIII/2, catedra de botanică, pendinte de Facultatea de horticultură;
- 4) profesor, poziția XXVII/1, catedra de igienă și alimentația animalelor domestice, pendinte de Facultatea de medicină veterinară;
- 5) profesor, poziția XXIX/2, catedra de chirurgie I și obstetrică veterinară, pendinte de Facultatea de medicină veterinară.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunt, la rectoratul institutului, o cerere de înscriere însoțită de următoarele acte în dublu exemplar: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat, autobiografie.

Concursul va avea loc după două luni de la apariția anunțului, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București, B-dul Mărăștii nr. 59, de la rectoratul cărui se pot obține zilnic, între orele 9-14, informații suplimentare.

★

Institutul pedagogic din Timișoara, Splaiul Tudor Vladimirescu nr. 10, publică concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la catedra de metodică și practică pedagogică, disciplina „Metodica predării geografiei”, poziția I din statutul de funcționari.

Persoanele care doresc să participe la acest concurs vor depune, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunt, actele prevăzute de regulamentul Ministerului Învățământului.

Informații suplimentare se pot primi la serviciul planificării și organizării muncii al institutului.

REVELION didactic

Unui învățător de la clasa I care a obținut rezultate deosebite:

Paradoxul va apare
Dezmintit de fapte clare:
Deși ai cei mai mici școlari
Succesele-ți sînt foarte mari.

Celor care au intrat anul acesta pentru prima oară în învățămînt:

Cu plugușorul vreau a vă ura
Aceste gânduri bune, măi băieți:
„In anul 2000 cînd veți intra
La fel ca azi de tineri să păreți.”

Unui profesor de matematică:

Priviți la el în pocal
Ce problemă-a rezolvat:
Vin își toarnă la pătrat,
Iar sifon sub radical.

Unor profesoare care obișnuiesc să se tîmțieze reciproc cu prilejul analizei lecțiilor deschise:

„Piștie, sărmăuțe — geniale!
Curcanul, torta, vinul — o perfecție!
Așa-și tot cîntă-n cor la osanale,
De parc-ar „discuta” acum... o lecție

Unui profesor care întirziind la ore răpește elevilor din timpul de recreație:

I-au oferit zeci de tratații
Pînă și ciuperca cu sos,
Dar a răspuns într-una mînios
„Mănînc recreații!”

Unui profesor de chimie care nu obișnuiește să facă experiențe de laborator în timpul predării:

La magazin cînd el s-a dus
Să-și ia un nou costum, i-au spus:
„Vă vine bine, nu-l probați.
Să credeți, să nu cercetați!”

Unor profesoare care cînd se pun pe vorbă...

M-am retras încet, cuminte,
Căci cu ele nu-i de săgă:
Pînă-și spun... „două cuvînte”
Se duce vacanța-ntreagă.

Unui profesor de istorie care cere elevilor exagerat de multe numiri și date:

Numiri și cifre — calendar
Elevul lui repetă-ntre-una, rar,
Ii cer să-mi spună anul care vine
Iertați — răspunde — nu țin mînte bine.

Unuia din cei cîțiva urmași ai lui Marius Chicoș Rostogan:

Ii fuse somnul agitat și-amar
Căci se făcea cum că primise-n dar
Drept material didactic —
C-o mențiune clară: erou din Caragiale

EROU DIN CARAGIALE

Aho, aho, învățători,
Profesoare, profesori,
Cînd natura se îmbracă
In cojoc de promoroacă,
Cînd școala, după uzanță,
Are zile de vacanță,
Am oprit cu voia voastră
Plugușorul la fereastră
Și, cu glas de clopoțel,
La al anilor apel,
Precum un școlar atent,
Vă răspunde-acum: „Prezent!”
Haideți, fete și flăcăi,
Ia sunați din zurgălăi,

Hăi, hăi, hăi...

Sîntem astăzi cu temei
Bucuroși de „63”,
Căci prin el înscris-am iar
Note bune-n calendar.
Plugușorul să ne poarte
Cu colîndul mai departe
Prin orașe și-orășele,
Dar... atenție la schele l
Blocuri de beton și fier
Se tot urcă pîn-la cer.
Ici se-nalță un cămin,
Peste drum un magazin,
Colo-n strai de tencuială
Se clădește noua școală.
Mii de fete, băietani,
O termină în opt ani.
Dar zidarii, meșteri buni,
O termină în... opt luni!
Silitori și avîntați,
Cu mistria să urcați
Și, în anul care vine,
Să clădiți mai mult, mai bine.
Și noi școli să ridicăți.
Sus, pe schele, hai, mînați!
În biblioteci anume
Cu Ceahlăuri de volume
Am pus cartea cu-adevdru-i
La-nđemîna fiecărui,
Iar în școlărești ghiozdane
Sute, mii și milioane
Manuale dintr-odată.
Fără nici un fel de plată.
Și am mai aprins la sate
Noi lumini, nenumărate.
Ca șiraguri de topaz
Pe al nopților grumaz.
Astfel anul încheiat
A fost încă un veleat
Luminos și luminat
Iar acum vă fac urare:
Anul tîndr ce răsare
Să lucească și mai tare.
Facle de învățămînte
Să ni le aprindă-n mînte,
Iar în inimi noi văpăi

Hăi, hăi, hăi...

Drumețînd cu plugușorul,
Vezi întinerînd decorul.
Țara și-a-nnoit tabloul:
Peste tot răsare noul.
Din uzină spre depou
Pleacă utilajul nou.
Spre ogoare în convoi
Se pornesc tractoare noi

Te atrag în magazine
Rafturile mari și pline
Și pe mărfuri variate
Vezi anunțul: „Noutate”.
Noi sînt oamenii, mașina,
Nouă este și uzina,
Nou e-avîntul optimist,
Ritmul tîndr, socialist.
Noi metode de predare
Ca să fie și mai mare
Rodul plin cules de voi,
Făurari de oameni noi.
Pentru cei ce știu să vadă,
Noi sînt multe, o grămadă
Dar îți vine la urechi
Și cite-un cusur mai vechi.
Ți-l arată, mic sau grav,
Cei cu musca... pe nărav!
Bunăoară: diriginții
Care nu cunosc părinții,
Sau îi vizitează rar:
Nici o dată-n an măcar!
Cite unul predă „practic”
Fără material didactic.
Are-un vast laborator,
Dar îl ține ca... decor!
Hai, mînați, mînați și-n clase
Materialul cu foloase
Pentru fete și flăcăi.

Hăi, hăi, hăi...

Vouă, cadre cu elan,
Vă dorim ca noul an
Să vă facă numai parte
De elevi cu dor de carte
Și de nici un „papagal”
Care suflă la oral,
Sau ar vrea să copieze
La extemporal, la teze.
Să nu mai găsiți de-acuși
Mame, tați, unchi și mătuși,
Ce fac temele de zor
În locul copiilor.
Nici părinți care denotă
Că-s doar... vinători de notă!
Toate-aceste precedente
Neplăcute și stridente
Să rămîină finalmente
Singurele... repetente!

Să urcăm cu anul nou
Sus, pe-al faptelor panou.
S-avem mulți frunțași cu sală
În matricola de școală.
Și, la fel, frunțași vedeți-i
Și în catalogul vieții,
Cu bogate rezultate
La examenele toate,
De la primul ceas din plan
Pînă la sfîrșit de an.

Iar cînd anul o să plece,
Să v-acorde nota zece
Și pe frunte să vă pună
Premiu-nții și cu cunună,
Vouă, vrednici truditori,
Cărturari și profesori,
Vouă, fete și flăcăi,

Hăi, hăi, hăi...

I. BERG

Flori, ghirlande, serpentine pentru carnaval.

Cu ochii celor de peste hotare

Peisajul țării noastre, cu varietatea aproape infinită a naturii sale, cu bogata creație a poporului său, a constituit din timpuri străvechi motiv de admirație pentru călătorii străini care ne vizitau meleagurile. În ultimii ani, însă, străinii — fie că au mai trecut pe la noi, fie că pășesc pentru prima dată în țara noastră — sunt unanimi în părerea că opera de construire a socialismului a transformat România într-o țară nouă din toate punctele de vedere.

Este de la sine înțeles că cel mai mare interes l-au trezit în rindul vizitatorilor noștri succesele economice. În presa străină, specialiști sau simpli turiști scriu neconștient despre noua geografie economică, despre noul peisaj industrial și agrar, despre noua înfățișare socială a republicii noastre. Și întrucât unui observator cît de cît atent nu-i poate scăpa nici una din laturile importante ale tabloului general al dezvoltării noastre, oaspeții noștri au remarcat și marile succese înregistrate la noi în domeniul învățămîntului și al culturii — în domeniul sistemului general de educație.

Spațiul nu ne permite să aducem aici toate mărturiile în acest domeniu și de aceea ne vom rezuma doar la câteva declarații. Ele aparțin unor oameni foarte diferiți ca profesioniști, sosiți din toate direcțiile rozei vînturilor.

D-na Thalia Koliva, președinta Ligii elene pentru apărarea drepturilor omului și cetățeanului, declara că vizitele pe care le-a făcut la Ministerul Învățămîntului și la Institutul politehnic din Brașov au convins-o pe deplin de grija pe care o manifestă guvernul român pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele.

„În acest domeniu — spunea d-na Koliva — România se află în primele rinduri ale țărilor avansate. M-am putut convinge că tinerii au posibilități depline să-și însușească și să aplice cele mai noi cuceriri ale științei, să contribuie astfel la dezvoltarea economică a țării, la ridicarea nivelului de trai al poporului”.

O altă activistă pe tărîm obștesc, de data aceasta doamna **Hellen Nearing**, din S.U.A., după ce și-a exprimat satisfacția că a putut vedea posibilitățile largi care stau la dispoziția tineretului de a învăța și de a se dezvolta din punct de vedere cultural și artistic, sublinia:

„În România, școlarizarea este gratuită și accesibilă oricui. Iată un lucru foarte important și semnificativ pentru un american care sosește aici”.

Un reprezentant al popoarelor de curînd eliberate, **Jiya Lal Jain**, secretar general al Organizației unificate a școlilor din India, după o călătorie de studiu în țara noastră, al cărei scop a fost cunoașterea organizării învățămîntului românesc și a diferitelor aspecte ale mișcării culturale științifice, mărturisea:

„Am remarcat atenția care se acordă aici învățămîntului. Am încercat o mare satisfacție cînd am aflat că învățămîntul de toate gradele este în România absolut gratuit. Sint impresionat de marele număr de copii și tineri cuprinși în prezent în învățămîntul de cultură generală, precum și de vasta rețea a sălilor de clasă recent construite.

Din vizitele pe care le-am făcut la cîteva școli am remarcat frumusețea clădirilor, curățenia interioară, buna dotare cu cele necesare desfășurării procesului instructiv-educativ și, mai ales, faptul că elevii se bucură de iubire părintească din partea cadrelor didactice”.

În ziarul argentinian „El Economista”, **S. Said**, care ne-a vizitat și el țara, scria, referitor la învățămîntul nostru, următoarele:

„Analfabetismul a fost lichidat. Tot tineretul sătesc de vîrstă școlară frecventează școala generală. Statul asigură fiilor de țărani cele mai largi posibilități, astfel încît aceștia pot atinge astăzi cele mai înalte culmi ale științei și culturii”.

Alături de aceste cîteva aprecieri generale privind largă cuprindere a tineretului în sistemul învățămîntului, alături de sublinierea preocupărilor manifestate de guvern pentru formarea unui tineret cult și instruit, aprecierile oaspeților noștri s-au referit la foarte multe alte aspecte ale sistemului nostru de instruire.

De pildă, profesorul **Leslie Rodriguez**, secretarul general al Sindicatului învățătorilor din Cuba, afirma:

„Exemplul românesc de legare a învățămîntului de producție, a învățării de viață, sint probele din care putem trage învățămîntul nostru pentru dezvoltarea activității noastre în acest domeniu”.

Doi reprezentanți ai Africii care au vizitat la o viață nouă au de asemenea aprecieri elogioase la adresa organizării învățămîntului nostru de învățămînt. Primul din grupul de conducători ai organizațiilor tineret din Africa ce ne-a vizitat (a sub egida O.N.U., **Abbes Hakima** din Tunis — spunea:

„Ca profesor m-am interesat de aproape de organizarea și dezvoltarea învățămîntului în România. Înfăptuirile și în acest domeniu nu sint cu nimic mai prejos (față de alte domenii de activitate la care s-a referit — n.r.). Elevii și studenții au tot ce le trebuie pentru a se instrui, pentru a deveni cadre cu o pregătire superioară. Învățămîntele cu care plec mă vor ajuta în activitatea mea viitoare”.

Cel de al doilea din grupul sus-amintit, **Felix Savadogo**, director de școală și președintele tineretului din orașul Kaya (Volta Superioară), declara, între altele:

„Învățămîntul românesc este bine organizat și ține seama în cel mai înalt grad de necesitățile momentului. El este strîns legat de practică, este orientat către problemele ce decurg din impetuoaasa dezvoltare economică și culturală a României. Programele analitice de care am luat cunoștință sint întocmite cu măiestrie, cu multă grijă pentru pregătirea viitoarelor cadre de care are nevoie construcția... Pentru guvernul român, educația copiilor și tineretului este o preocupare constantă... De la Palatul pionierilor și pînă la Politehnică din Galați am văzut cum în România crește un tineret cu un orizont larg, capabil să răspundă cerințelor ce-i sint adresate”.

Deosebit de numeroase sint aprecierile privind învățămîntul tehnic și superior din țara noastră. Ele se referă la multiple aspecte ale activității didactice și științifice din acest învățămînt, ca și la condițiile de studiu și trai create de guvernul nostru cadrelor didactice și studenților.

Profesorul **Gino Bozza**, de exemplu, rectorul Institutului politehnic din Milano, după o serie de vizite la cîteva institute politehnice din România, remarcă:

„Numărul studenților este în continuă creștere, ritmul de dezvoltare a industriei românești solicită anual un mare număr de ingineri specialiști în diferite sectoare de producție... Instituțiile de învățămînt superior au laboratoare utilizate cu aparate moderne, cămine studențești confortabile... Aveți un învățămînt superior tehnic cu care vă puteți mîndri și care e în pas cu dezvoltarea puternică a industriei. Marele număr de noi ingineri care absolvă

instituțiile românești în fiecare an este o realizare impresionantă și o sursă de inspirație ce se acordă învătării cadrelor de specialiști... M-a impresionat faptul că toți tinerii au asigurat locul de muncă unde vor acționa după absolvire”.

Un alt reprezentant al primumului grupului, profesorul din Italia, rectorul Universității din Bologna, **Gerardo Forati**, spunea:

„În situație mai de tîrziu ai unui institut în care se vede și respectabilă tradiție de știință universitățile din Bologna a fost fondată în 1432, iar în 1940 ca universitatea „Abbe, Dabasi” din Chișinău care am vizitat... a curselor teoretice și practice... Nivelul științific înalt al învățămîntului din România e cunoscut și apreciat în străinătate”.

Profesorul **François Charet**, directorul adjunct al Institutului pedagogic din Paris, după o vizită care i-a plăcut foarte mult în țara noastră și pe baza unor observații realizate în domeniul învățămîntului observa, între altele:

„În ceea ce privește perfecționarea cadrelor, consider că este foarte judicios sistemul aplicat în România ca profesorii să facă un stagiu de trei ani în învățămînt înainte examenului de definitivare... Materialele (manuale școlare, programe de studii, reviste de specializare) primite din România sint deosebit de utile cercetătorilor noștri”.

Profesorul **Dr. Kai Grjotheim**, directorul Institutului de chimie anorganică de la Universitatea tehnică din Trondheim — Norvegia, declara, după vizitarea mai multor centre universitare din țara noastră:

„Am o foarte bună părere despre organizarea învățămîntului superior din România. M-au mișcat minunate condiții de trai și de studiu ale studenților de aici”.

Interesante sint observațiile făcute de **Jasujiro Oshima**, șeful unui departament al Institutului de științe industriale din Tokio. Vizitînd în 1963 pentru a doua oară țara noastră, **Jasujiro Oshima** declara că este deosebit de satisfăcut de existența unei facultăți tehnico-economice în cadrul Institutului politehnic din București, facultate pe care o consideră foarte valoroasă și unde se predau cursuri postuniversitare pentru inginerii cu practică în producție ce au nevoie să se specializeze în organizarea rațională a întreprinderilor.

O altă latură importantă a învățămîntului nostru, care n-a scăpat nici ea privirilor vizitatorilor, este aceea de editare a manualelor școlare. **Augustin Pi Roman**, directorul Editurii pedagogice din Havana, ne-a vizitat țara tocmai pentru a studia sistemul de organizare a editării manualelor și experiența noastră în acest domeniu. Iată ce a declarat el în legătură cu aceasta:

„Am fost impresionat de organizarea activității editoriale. Am remarcat grija care se acordă exactității științifice în redactarea și editarea manualelor școlare, aspectului grafic al acestora. De altfel, condițiile în care se desfășoară această activitate sint excelente. La Combinatul poligrafic „Casa Științei” sint asigurate condiții de muncă dintre cele mai bune. Cred că orice specializat din străinătate ar avea ce învăța lucrînd aici”.

Dr. Jean Ploget, directorul Biroului internațional de educație, observa, după vizita în țara noastră, că l-a impresionat în mod deosebit spiritul viu de colaborare științifică din România.

„Totul este pe înțeles în direcția științifică... Am remarcat că învățămîntul este în strînsă legătură cu știința în țara noastră... Întrebările, discuțiile, discuțiile pe care le-am avut cu profesorii, au fost impresionant în privința deosebită a elevilor, în privința direcției pe care o iau studiile științifice. Este un element foarte important din punct de vedere științific și cultural”.

Lisbeth, secretar generală a organizației „Lisbeth” din Suedia, după ce a văzut în țara noastră, a declarat:

„Ca să punem capăt acestui studiu, vom reda cîteva aprecieri... **Dr. H. M. Keyes**, secretarul Asociației internaționale a universităților, din care fac parte 100 de universități din 80 de țări. **H. M. Keyes**, care s-a ocupat de învățămîntul din țara noastră în cadrul unui studiu comparativ al situației învățămîntului din diferite țări ale lumii, a declarat:

„Primul lucru pe care l-am observat este importanța acordată de guvern și opinia publică învățămîntului superior. Este plăcut să constăți că de sus pînă jos, de la guvern și pînă la sate, se acordă o excepțională importanță învățămîntului, educației, instrucțiunii publice. Am fost impresionat de cele ce mi s-au relatat în legătură cu modul cum s-a lichidat analfabetismul. Faptul că se dă o foarte mare importanță învățămîntului elementar, dezvoltării celui mediu și, mai departe, celui universitar, constituie o mare realizare... Cît despre condițiile de viață și studiu ale studenților, am fost bucuros să constat că tinerii din țara noastră sint privilegiați în raport cu tinerii din alte țări”.

Toate aceste recunoașteri și aprecieri, ce arată marele prestigiu internațional de care se bucură învățămîntul din țara noastră, sint pentru cei ce îl slujesc încă un puternic imbold spre permanența lui perfecționare, spre continua înflorire a școlii.

MATEI GALI

În școli noi, moderne, luminoase, înzestrate cu tot ce este necesar temelnicilor lor pregătiri, dispunînd de manuale școlare pe care le primesc gratuit, de un bogat și variat material didactic, toți copiii patriei noastre, încurajați de grija și dragostea partidului, a guvernului, a întregului popor muncitor, învață cu sîrg, ca să devină destoinici constructori ai societății noi.